

- στημένως πληρώσαι, μήτε ἐλλείποντες,
μήτε ὑπερβαίνοντες τὸ μέτρον. 1228.
- σκ'. Εἰ παντὶ τῷ βουλομένῳ ἀδελφαῖς συντυγ-
χάνειν ἐπιτρέπειν χρή. 1228.
- σκα'. Τοῦ Κυρίου διδάσκοντας προσεύχεσθαι μὴ
εἰσελθεῖν εἰς πειρασμὸν, εἰ δὲ προσεύχε-
σθαι μὴ περιπεσεῖν δόδύναις σωματικαῖς·
ἐὰν δὲ περιπέσῃ τις, πῶς παρέλθῃ. 1229.
- σκδ'. Τίς ἔστιν δ ἀντίδικος ἑκάστου ἡμῶν· ή
πᾶς αὐτῷ εὔνοήσομεν. 1229.
- σκγ'. Ο θέλων διὰ τινα λόγου ἀρέσκοντα Θεῷ
νηστεύσαι, καθὼς καὶ οἱ ἄγιοι πολλάκις
πεποιηκότες εὐρίσκονται, ἐπειδὴ καὶ ὡς οὐ
θέλει φαίνεται, τί ποιήσει. 1229.
- σκδ'. Εἰ καὶ νῦν οἱ μὲν ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας
ἔργαζονται, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἐνδεκάτης, καὶ
τίνες εἰσὶν οὗτοι. 1229.
- σκε'. Τοῦ Κυρίου εἰπόντος: «Οπου ἀν ὅσι δύο
ἡ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ
εἴμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.» Πῶς τούτου κατα-
ξιωθῆναι δυνηθῶμεν. 1232.
- σκζ'. Τοῦ Ἀποστόλου λέγοντος: «Λοιδορούμε-
νοι εὐλογοῦμεν, βλασφημούμενοι παρακα-
λοῦμεν.» Πῶς ὁφεῖται εὐλογεῖν δ λοιδορού-
μενος, η τι παρακαλεῖν δ βλασφημε-
νος. 1233.
- σκζ'. Εἰ χρὴ ἑκαστον ἀνατίθεσθαι καὶ ἑτέροις δ
φρονεῖ, η ἐν πληροφορίᾳ τοῦ ἀρέσκειν τῷ
Θεῷ τὸ γενόμενον παρ' ἑαυτῷ κατέ-
χειν. 1233.
- σκη'. Εἰ ἐπὶ παντὶ πράγματι πληροφορεῖν χρὴ
τὸ θέλημα τῶν σκανδαλιζούμενων, η ἔστι
τινα, ἐφ' ὃν οὐ δεῖ προσποιεῖσθαι, καν
τινες σκανδαλίζωνται. 1233.
- σκθ'. Εἰ χρὴ τὰς ἀπηγορευμένας πράξεις ἀνε-
παισχυντότερον ἔξαγορεύειν πᾶσιν, η τισι
καὶ ποίοις τούτοις. 1236.
- σκζ'. Τί ἔστι λατρεία, καὶ τίς ἔστιν η λογικὴ
λατρεία. 1236.
- σκα'. Ἐάν ἀδελφὸς πονηρεύηται εἰς ἐμὲ καὶ ἔχ-
θρινη μοι, η ἐνίστε καὶ ἴερεῖς, εἰ ἔξεστί
μοι τὰς διδομένας μοι περὶ ἔχθροῦ ἐντο-
λὰς καὶ ἐπ' αὐτῷ φυλάσσειν. 1236.
- σκζ'. Εάν τις ἀδικηθεὶς ὑπό τινος μηδὲν ἀνά-
θηται, λόγῳ μακροθυμίας καὶ ἀνεξικακίας,
δόξῃ δὲ τῷ Θεῷ ἀποδιδόναι τὸ κρῖμα, εἰ
κατὰ Κύριον ποιεῖ. 1237.
- σλγ'. Ἐκ πάντων τῶν κατορθωμάτων, ἐὰν ἐν
λείπῃ τινὶ, εἰ διὰ τοῦτο οὐ σώζεται. 1237.
- σλδ'. Πῶς τὸν θάνατόν τις τοῦ Κυρίου καταγ-
γέλλει. 1240.
- σλε'. Εἰ συμφέρει πολλὰ ἐκμαθάνειν ἐκ τῶν
Γραφῶν. 1240.
- σλσ'. Οσοι κατηξιώθησαν τὰ τέσσαρα Εὐαγ-
γέλια ἐκμαθεῖν, πῶς ὁφείλουσι τὴν χάριν
δέξασθαι. 1241.
- σλζ'. Ποταπὴ ψυχὴ κατευθύνεται πρὸς τὸ θέ-
λημα τοῦ Θεοῦ. 1241.
- σλη'. Εἰ δύνατόν ἔστι τὸ ἀδιαλείπτως ψάλλειν,
η ἀναγινώσκειν, η σπουδαιολογεῖσθαι περὶ
τῶν ἥρμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ διάστημα μὴ
γίνεσθαι καθόλου διὰ τὴν ἐπισυμβαίνου-
σάν τισιν ἀνάγκην τῶν ῥυπαρωτέρων τοῦ
σώματος χρειῶν. 1241.
- σλθ'. Τίς δ θησαυρὸς δ ἀγαθὸς, καὶ τίς δ πονη-
ρός. 1241.
- σμ'. Κατὰ τὶ πλατεῖα η πύλη, καὶ εὑρύχωρος
η ὁδὸς, η ἀπάγουσα εἰς ἀπώλειαν εἰρη-
ται. 1244.
- σμα'. Πῶς στενὴ η πύλη, καὶ τεθλιψμένη η ὁδὸς
η ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν· καὶ πῶς δι' αὐ-
τῆς τις εἰσέρχεται. 1244.
- σμβ'. Τί ἔστι τὸ: «Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλή-
λους φιλόστοργοι.» 1244.
- σμγ'. Τί βούλεται λέγων δ Ἀπόστολος: «Οργί-
ζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· δ ηλιος μὴ ἐπι-
δυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν· καίτοι
γε ἀλλαχοῦ εἰπών: «Πᾶσα πικρία, καὶ
θυμὸς, καὶ ὁργὴ ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν». 1245.
- σμδ'. Τί ἔστι τό: «Δέτε τόπον τῇ δργῇ.» 1245.
- σμε'. Τίς ἔστιν δ φρόνιμος ὡς δ ὄφις καὶ ἀκέ-
ραιος ὡς η περιστερά. 1245.
- σμζ'. Τί ἔστι τό: «Η ἀγάπη οὐκ ἀσχημο-
νεῖ.» 1248.
- σμζ'. Τί ἔστιν η ἐν Κυρίῳ καύχησις, καὶ τίς η
ἀπηγορευμένη. 1248.
- σμη'. Εἰ Κύριος δίδωσι σοφίαν, καὶ ἀπὸ προ-
σώπου αὐτοῦ γνῶσις καὶ σύνεσις· καὶ εἰ
διὰ τοῦ Πνεύματος, φ μὲν δίδοται λόγος
σοφίας, ἀλλαφ δὲ λόγος γνώσεως· πῶς ἐγ-
καλεῖ τοῖς μαθηταῖς δ Κύριος, ὅτι «Ἄκ-
μην καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἔστε;» καὶ δ Ἀπό-
στολος αἰτιᾶται τινας, ὡς ἀσυνέτους. 1248
- σμθ'. Τί ἔστι τὸ δσιον, καὶ τί ἔστι τὸ δι-
καιον. 1249.

